

πύλω, καὶ σφόδρα ἄσημον. Ἐν τοῖς τραγωδοῖς.] Ἄτα ἀφιερωμένα ἐκείνῳ θεῷ ὄρνεια, ὅτι κεφαλῆς ἰδρύειν. τῆς δὲ Ἀρχηγέτιδος Ἀθλιάς τὸ ἄγαλμα, γλαῦκα εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ. ὁ δὲ Ἀπόλλων τὸν ἱέρακα ὡς μαντικὸν ὄρνειον, ὡς θεράπων δὲ τοῦ Διός, ἔπει μικρότερος τοῦ αἰτοῦ ὁ ἱεραξ.

Ἄτα ἀφιερωμένα ἐκείνῳ θεῷ ὄρνεια, ὅτι κεφαλῆς ἰδρύειν. τῆς δὲ Ἀρχηγέτιδος Ἀθλιάς τὸ ἄγαλμα, γλαῦκα εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ. ὁ δὲ Ἀπόλλων τὸν ἱέρακα ὡς μαντικὸν ὄρνειον, ὡς θεράπων δὲ τοῦ Διός, ἔπει μικρότερος τοῦ αἰτοῦ ὁ ἱεραξ.

Ἡδὲ αὖ θυγάτηρ, γλαῦχ' ὁ δὲ Ἀπόλλων ὤ-
περ θεράπων ἱεραξ.
Εὐ. Νῆ πῶ Δῆμητρ' εὖ ταῦτα λέγεις. τίνοι οὖν
ἔνεκα ταῦτ' ἀρ' ἔχουσιν;
Πφ. Ἴν' ὅταν θύων πῆς, ἐπέτ' ἄνωγ' εἰς τ' χεῖρ' ὡς
νόμος ὄσι,
Τὰ σπλάγγνα διδοῖ, τῷ Διὸς αὐτοὶ πρῶτερον τὰ
σπλάγγνα λάβωσιν.
Ὀμνύει τ' οὐδεὶς τὸτ' ἀνθερόπων θεόν. ἀλλ' ὄρ-
νιθας ἅπαντες.
Λάμπων δὲ ὄμνυσιν ἐπὶ καὶ νῦν τὸν χλεῦ'. ὅταν
ἔξαπαλᾷ πῆς ἦ.
Οὕτως ὑμᾶς πᾶσιτες πρῶτερον μεγάλας ἀγίους
τ' ἐνόμιζον.
Νῦν δὲ ἀνδράποδ' ἠλιθίως μαλαῶ.
Ὡπερ δὲ ἦδη αὖθ' ἄμανομύχας,
Βάλλας ὑμᾶς καὶ τῶν ἱερείς
Πᾶς πῆς ἐφ' ὑμῖν ὄρνιθιενής,
Ἰσησι βρόχους, παγίδας. ῥάβδους.
Ἐρμη. νεφέλας. δίκτυα. πηκτῆς.
Ἐἴτα λαβόντες πωλῆσ' ἀθρόους.
Οἶδ' ἄνοιότα βλιμάζοντες.
Κεῖδ' οὖν εἴπερ ταῦτα δοκεῖ δρᾶν,
Ὀπῆσά μιν παρθεῖν ὑμᾶς.
Ἀλλ' ὄπινῶσιν τυρόν. ἔλαιον.
Σίλφιον. ὄξυ. καὶ βίβαντες,
Κατὰ χυμὸν ἔτερον γλυκὺ καὶ λιπαρόν,
Καὶ πρῶτα κατεπέδασαν θερμόν
Τῶν κατ' ὑμῶν
Αὐτῶν, ὡπερ κενεβείων.

Hac autem rursus filia glaucam, hic autē Apollo
tanquam medicus accipitrem.
Ev. Per Cererem bene hac dicitis, cuius igitur
gratia hac habentis?
B ΠΙ. Vt quando sacrificans, postea ipsis in manum
ut lex est,
Viscera dat, Ioue ipsi peiores viscera capiant.
Iurabatque nullus tunc hominum Deum, sed a-
ues omnes.
Lampon autem iurat etiam & nunc anserem,
quando decipit aliquis aliquid.
Sic vos omnes prius magnos sanctōsque puta-
bant,
Nunc autem mancipia, stolidos, insanos.
Tanquam autem iam furiosos
Percutunt vos, & in sacris
Omnis aliquis in vos anceps
Statuit laqueos, reticula, virgas,
Septa, nebulas, reia, conglutinationes.
Postea capientes vendunt congregatos,
Hi autem emunt palpatantes.
D Et neque igitur (si quidem hac videtur face-
re)
Assantes apponunt vos:
Sed supra iaciunt caseum, oleum,
Radice[m] lassaris, acetum, & tenentes
Defusionem alteram dulcem & pinguem,
Et postea disperferunt calidam
Hanc in vos
E Ipsos, tanquam carnes puidas.

Σχόλια. Λάμπων δὲ ὄμνυσιν.] τῶν εἰρησίων.
ὅτι πρῶτοι οἱ Σωκρατικοὶ οὕτως ἐπετίθεισαν ὄμνυσιν.
Σωκράτης γὰρ ἐν τῷ δυοδεκάτῳ τῶν κρητικῶν, οὕτως φη-
σί. Ραδάμανθους δοκεῖ διαδεξάμενος πῶν βασιλείαν
δικημύχτας γενησῆσθαι πάντων ἀνδράπων. λέγειται ὅτι
αὐτὸν πρῶτον, αὐτὸν ἕκαστον ὄρνικον περιεβόησεν, καὶ τῶν θεῶν,
ἀλλ' ὄμνυσιν κελεύει χλεῦκα καὶ κύνα καὶ κείον καὶ τῶν
ὁμοίων. ὁ δὲ Λάμπων, οὕτως λέγει καὶ χρησμολόγος καὶ
μάντις, ὅτι καὶ πῶν εἰς σύβαλον τῶν Ἀθλιῶν ἀπομίαν
ἐννοῖα περὶ ἀπλοῦσιν, αὐτὸν ἠγῆσθαι λέγοντες Ἀθλιῶν
ὄντα σὺν ἄλλοις θ. ἄμνυε δὲ καὶ τῶν χλεῦκῶν, ὡς μαντικῶν
ὄρνειον. ἐτοχεῖ καὶ τῆς ἐν Πρωτανείῳ στήσεως. ἄλλως
ὅτι αὐτὸν χρησμολόγος, ἔξιν δὲ ὅτι τῆς τῶν ὄρνιθων διδα-
σκαλίας οὐχ ὡς τινες ἐπεθνήκει. πολλοῦ γὰρ ὕστερον.
Κρατῖνος ἐν τῇ νεμέσει οἶδεν αὐτὸν ζῶντα, καὶ ταῦτα πολ-
λά ὕστερον. Μανῶς.] Διὸ τοῦ Μάνης. πρὸς δὲ τῶν ἀν-
δράποδα καὶ ἄνομα εἶπε δουλικόν, ὡσεὶ ἔλεγε τοὺς δού-
λους Μανῶς. οὕτω γὰρ ἐκάλου τοὺς οἰκέτας πολλὰν.
ῤάβδους.] χρῆσθαι σαυρούς. ἔστι δὲ εἶδος δίκτυου, ὃ
χρῆσθαι ἔξω. Δίκτυα.] ἀντὶ τοῦ θηρευτικῆς δίκτυα,
καὶ αἱ πηκτῆς δὲ, εἶδος δίκτυου. βλιμάζοντες] ὅτι
νεώτερον ἢ ἡλιξ. Καλλίστρατος ἀντὶ τοῦ Ἰαλαφῆ.
ἔσκε δὲ πλεόν τι σημαίνει τὸ μὲν σωτομίας. βλιμά-

ζεν δὲ κενεῖως, τὸ τοῦ ὑπογαστρίου καὶ τοῦ στήθους
ἀπλεῖσθαι, ὅπερ ἐποιοῦσιν οἱ τοὺς ὄρνιθας ἀνούμχοι οἰο-
νεῖ θλιβομάζοντες. Δίδυμος δὲ βλιμάζοντες, ἀντὶ τοῦ
κακουῦτες, ἀποτίλλουσι γὰρ καὶ κατεδίουσιν.
B I S E T V S. Σουῖδας, βλιμάζοντες κενεῖως τὸ τοῦ
ὑπογαστρίου, καὶ τοῦ στήθους ἀπλεῖσθαι, ὅπερ ἐποιοῦσιν
οἱ τῶν ὄρνιθας ἀνούμχοι, οἰοῦνται θλιμάζοντες. ὁ αὐτὸς, βλι-
μάζοντες, τὸ τῶν χειρῶν εἰς θλίβειν, καὶ τῶν κενεῶν θλί-
ψαι, βλίβειν λέγεται, καὶ βλιμάζοντες, ἀποσάζοντες μέλι
τῶν κενεῶν.
Σχόλια. Ἀλλ' ὄπινῶσιν.] ὅτι βλάλλουσι σωτηρί-
φαντες, πρῶτα τὸ κναῖν τὸ διαφθεῖναι. σίλφιον δὲ,
ρίζα ἠδύοσμος, ποροσάρτυμα. Σίλφιον.] τὸ ἐν λιβύῃ
ἠδύοσμον. θεράπειαι δὲ πολλά. ἔστι δὲ καὶ πολυτί-
μητον, καὶ ἐν Πλούτῳ φησὶν, οὐδ' ἂν εἰ δόσεις γέμοι τὸν
πλοῦτον αὐτὸν καὶ τὸ βάλτου σίλφιον. Κατὰ χυμῶν.]
ζωμιὸν πρῶτα τὸ χεῖσθαι. γλυκὺ δὲ μέλιτι δεδημεῖον.
ἄλλως, οὐδὲν πλέον ἢ κατὰ χυμῶν, ὡς τε διὰ τοῦτου
καὶ τὰ κατὰ χυμῶν λέγεσθαι. Ὡπερ κενεβείων.]
καὶ μεταφορὰν σοφίαν ἀντὶ τοῦ κενεμαῖον. ὡς τῶν θη-
σιμαίων κρεῶν, ποιικιωτέρας ἀρτύσεως δεομύχων. ἄλ-
λως, τῶν θησιμαίων, κρεῖα οὕτως ἐκάλου, ἐπεὶ ἔστι κενε-
βεῖον ὅταν θύσῃ.